

16.10.2024 22. helluntain jälkeisen viikon keskiviikko

Päivän epistola

”Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen hänen kauttaan Jumalaa, Isäämme. Vaimot, suostukaa miehenne tahtoon, niin kuin Herraan uskoville sopii. Miehet, rakastakaa vaimoanne, älkää kohdelko häntä tylästi. Lapset, totelkaa kaikessa vanhempianne, sillä se on Herralle mieleen. Isät, älkää aina moittiko lapsianne, etteivät he masentuisi. Orjat, totelkaa kaikessa maallisia isäntiänne, ei silmäpalvelijoina ja mielestellen, vaan vilpittömin sydämin, Herraa peläten. Mitä teettekin, tehkää se täydestä sydäimestä, niin kuin tekisitte sen Herralle ettekä ihmisille. Muistakaa, että saatte Herralta palkan, osuutenne perinnöstä. Palvelkaa Herraa Kristusta. Väärintekijä saa maksaa tekemänsä vääryyden, sillä Jumala ei tee eroa ihmisten välillä. Isännät, kohdelkaa orjianne oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Muistakaa, että teilläkin on taivaassa herranne.” (Kol. 3: 17 – 4: 1)

Tekstimme alkuosa kehottaa kaikessa toiminnassa muistamaan Jumalan ja kiittämään Häntä. Tätä seuraa ns. huoneentaulu. Nämä olivat yleisiä hellenistisessä filosofiassa. Niissä on yleistyyppisiä ohjeita ihmisten käyttäytymisestä. Niitä löytyy useista kohdista Uutta testamenttia (Ef. 5: 22 – 6: 9; 1. Piet. 2: 13 – 3: 7; Tit. 2: 1 – 10; 1. Tim. 2: 8 – 15; 6: 1 – 2). Ne on muokattu kristillisen etiikan mukaisiksi. Tässä oleva huoneentaulu vastaa oman aikansa tilannetta eikä ole osoitettu johonkin erityiseen tilanteeseen.

Tässä on otettu esille kolme paria: vaimot ja aviomiehet, lapset ja vanhemmat sekä orjat ja heidän isäntänsä. Parin ensimmäistä osaa kehotetaan olemaan ”kohde” ja toiselta osapuolelta vaaditaan vastuullisuutta. Oikein toimimisen nähdään olevan ”Herralle mieleen”. Kaiken toiminnan tulee tapahtua ”Herraa peläten” ja Herraa palvellen.

Päivän evankeliumi

”Painakaa mieleenne, mitä teille sanon: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.” Opetuslapset eivät ymmärtäneet, mitä hän näillä sanoillaan tarkoitti. Se jäi heille salaan, niin että he eivät käsittäneet hänen puhettaan eivätkä rohjenneet kysyä häneltä sen merkitystä. Opetuslasten kesken syntyi kiistaa siitä, kuka heistä on suurin. Jeesus tiesi, mikä ajatus heillä oli mielessään. Hän nosti viereensä lapsen ja sanoi heille: ”Joka minun nimessäni ottaa luokseen tämän lapsen, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa minut luokseen, ottaa sen, joka on minut lähettänyt. Se teistä, joka on

kaikkein pienin, on todella suuri.” Johannes sanoi silloin: ”Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa sinua meidän joukossamme.” Mutta Jeesus vastasi: ”Älkää estäkö. Joka ei ole teitä vastaan, on teidän puolellanne.” (Luuk. 9: 44 – 50)

Sama teksti löytyy Matteukselta (Matt. 17: 22 – 23; 18: 1 – 5; 12: 30) ja Markukselta (Mark. 9: 30 – 41).

Ennen tämänpäiväistä tekstiämme Jeesus oli karkoittanut saastaisen hengen pojasta. Ihmiset olivat tästä tapahtumista hämmästyksen vallassa. Tällöin Jeesus kertoi Ihmisen Pojan tulevasta kohtalosta. Opetuslapset eivät ymmärrä Jeesuksen kertomaa. Luukkaalla tämä sama opetus tulee esille myöhemmin ylösnousemuksen jälkeen, kun Jeesus ilmestyy haudalle tulleille naisille (Luuk. 24: 7). Luukkaalla on ”kärsimyksen salaisuus”, vasta ylösnousemuksen jälkeen opetuslapset ymmärtävät ristin merkityksen (Luuk. 24: 13 – 35).

Toinen mahdollisuus ymmärtää sanat: ”Painakaa mieleenne, mitä teille sanon” on, että se viittaisi aikaisemmin tapahtuneeseen pahan hengen karkotukseen ja siihen, miten ”kaikki hämmästelivät Jeesuksen tekoja (Luuk. 9: 43). Tällöin opetuslasten tulisi muistaa Ihmisen Pojan kärsiessä Hänen maanpäällinen toimintansa ja paremmin ymmärtää, mistä kärsimisessä oli kyse.

Opetuslapset eivät ymmärrä, mitä on Jeesuksen seuraaminen. Jeesus oli hieman aikaisemmin puhunut heille ristin ottamisesta ja Hänen seuraamisestaan (Luuk. 9: 23 – 27). Opetuslapset olivat nähneet Jeesuksen palvelevan toiminnan. Nyt Luukas osoittaa, että opetuslapset eivät olleet omaksuneet Jeesuksen opetusta. Hän ottaa esimerkiksi lapsen, joka on täysin voimaton, ja tämän avulla osoittaa, että suurimmaksi tulee se, joka on kaikkein vähäisin.

Opetuslasten kiista siitä, kuka on heistä suurin, aiheuttaa eripuraa ja estää yhteisen toiminnan. Opetuslasten on lopetettava turha kiistely. Heidän on tultava pienen lapsen kaltaiseksi, joka vain luottaa ylemmäänsä. Heidän keskuudessaan ei vielä vaikuta paha, eivätkä he ajattele asemaansa muita ylemmänä.

Opetuslapset ovat myös erehtyneet luulemaan, että he muodostavat erityisen etuoikeutetun ryhmän, joka vain voi toimia Jumalan valtakunnan eteen. Heidän tulee olla avoimia ja hyväksyä se, että on muitakin, kuin heidän joukkoonsa kuuluvia, jotka tekevät työtä ”Jeesuksen nimessä”.

”Me yritimme estää häntä” osoittaa opetuslasten väärän toiminnan. He ovat ylpeitä ja valmiita tuomitsemaan muita. He pitivät miestä arvottomana toimimaan Jeesuksen nimessä. Mutta kyse ei ole siitä, millainen mies on muiden silmissä, vaan siitä, että Jumalan armo toimii. Sovitettuna tähän päivään meidän on hyväksyttävä myös sellaisten pappien toiminta, jotka elämässään saattavat olla heikkoja. Mutta heidän toiminnassaan vaikuttaa Jumalan armo, ei heidän henkilökohtaiset ominaisuutensa.